

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu wat betreft de omzetting van richtlijn 2024/1785 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 tot wijziging van Richtlijn 2010/75/EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) en Richtlijn 1999/31/EG van de Raad betreffende het storten van afvalstoffen en andere diverse wijzigingen ter optimalisatie

1 Algemene toelichting

Dit besluit omvat deels de noodzakelijke wijzigingen aan de bestaande regelgeving naar aanleiding van de wijzigingen aan de Richtlijn Industriële Emissies (hierna: RIE) en deels wijzigingen die inhoudelijk verwant zijn aan een topic van voormelde wijzigingen of die louter ter verduidelijking van de huidige regelgeving zijn.

Uit een effectbeoordeling¹ van de Richtlijn Industriële Emissies door de Europese Commissie blijkt dat de EU-regels aanzienlijk hebben bijgedragen tot de **verminderde uitstoot van verontreinigende stoffen** in de industrie, vooral in de lucht. De gevolgen ervan voor de decarbonisatie en de circulaire economie zijn echter beperkter.

In april 2022 kwam de Commissie met voorstellen om de **regels voor industriële emissies** (in Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies en Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen) **te actualiseren en te moderniseren**.

De nieuwe regels zullen **mens en milieu beter beschermen** door **schadelijke emissies uit industriële installaties en de veehouderij terug te dringen** en in te zetten op het verbeteren van **hulpbron-, water- en energie-efficiëntie**, het bevorderen van een **circulaire economie** en **decarbonisatie**, en het **voorkomen van afvalproductie**. De RIE bevat daartoe zaken zoals de opmaak van transformatieplannen, versterkte focus op gevaarlijke stoffen via o.a. het milieubeheersysteem (hierna afgekort als MBS), vastleggen van de strengst mogelijke emissiegrenswaarde binnen de BBT-GEN bandbreedte gebaseerd op een analyse van de exploitant m.b.t. de haalbaarheid, doeltreffende handhaving en sancties, meer transparantie, een nieuw hoofdstuk voor veehouderijen, elektronische vergunningen,...

¹ Zie: <https://circabc.europa.eu/ui/group/06f33a94-9829-4eee-b187-21bb783a0fbf/library/e54637dc-b95c-48ac-8e82-2c987d4c32f8/details>

2 Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1

Het besluit voorziet een gedeeltelijke uitvoering van de herziene RIE. Een aantal aspecten wordt reeds omgezet via andere lopende initiatieven zoals de omzetting van Milieustrafrechtlijn of de modulaire omgevingsvergunningsprocedure. Sommige aspecten behoeven geen omzetting vermits de huidige regelgeving reeds voldoet. Daarnaast zijn er nog aspecten waar een omzetting nog niet opportuun is gelet op bijkomende handelingen die op Europees niveau dienen te gebeuren om de bepalingen betekenis te geven.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne

Artikel 2

Dit bevat een aantal wijzigingen m.b.t. de definities van titel II van het VLAREM:

1°, a): vormelijke wijziging;

1°, b): vormelijke wijzigingen;

1°, c): De tweede zin van de bestaande definitie wordt geschrapt gezien deze formulering nog afkomstig is van de oude GPBV-richtlijn, maar bij de RIE niet meer is meegenomen. Dit wordt nu opgevangen via artikel 14.1.a) van de RIE, omgezet via artikel 3.3.0.2, 2° van titel II van het VLAREM. Het laatste onderdeel van de definitie wordt geschrapt en verhuist naar een nieuwe artikel 4.2.1.4 van titel II van het VLAREM vermits dit verder gaat dan de definiëring van een woord;

1°, d):

- Definitie betrokken publiek: aligneren met de gewijzigde definitie in artikel 3, 17° van de RIE;
- Definitie REACH-verordening toegevoegd om er eenvoudiger naar te kunnen verwijzen;

2°: een aantal definities m.b.t. bedrijfsinterne milieuzorg worden geschrapt omdat ze niet gebruikt werden in titel II van het VLAREM of reeds gedefinieerd werden in andere regelgevende teksten waar afdeling 4.1.9 van titel II van het VLAREM uitvoering aan geeft, bijv. titel III van het DABM of de EMAS-verordening. Om potentiële tegenstrijdigheden met de hogere gedefinieerde normen te vermijden, wordt geopteerd om ze hier te schrappen. Er wordt ook een definitie "EMAS-verordening" toegevoegd omdat er regelmatig naar verwezen wordt in de bepalingen omtrent EMAS.

3°, a): de definitie van BBT-conclusie wordt gewijzigd o.w.v. de wijziging aan artikel 3, twaalfde lid van de RIE.

3°, b) en c): de definitie van BBT-conclusie wordt gewijzigd o.w.v. de wijziging aan artikel 3, tiende lid van de RIE.

3°, d) t.e.m. g): de definitie wordt gewijzigd o.w.v. de wijziging aan artikel 3, tiende lid van de RIE.

3°, g): er worden een aantal nieuwe definities toegevoegd ter omzetting van artikel 3, leden 5bis, 9bis°, 12bis, 13bis, 13bisbis, 13ter, 48, 49 en 50 van de RIE.

4°: deze definitie wordt opgenomen o.w.v. artikel 3, 5) van de verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006. Deze verordening is echter pas van toepassing vanaf 1 januari 2028 en de definitie is reeds relevant voor de rapportageverplichtingen.

Artikel 3

Dit is de omzetting van het nieuwe artikel 27ter RIE. Dit was voorheen geregeld via artikel 15.5 RIE en werd destijds omgezet via artikel 1.9, 6° van titel III van het VLAREM (bepalingen m.b.t. bijzondere milieuvorwaarden). Het is echter meer opportuun om hiervoor een specifiek nieuw artikel te voorzien onder afdeling 1.2.2 (individuele afwijkingsmogelijkheden voor alle inrichtingen) van titel II van het VLAREM gezien het aangewezen is om deze bepaling met afwijkingsmogelijkheid mogelijk te maken voor alle ingedeelde inrichtingen of activiteiten en niet enkel de inrichtingen met potentieel de meeste milieu-impact, nl. de GPBV-installaties. Let wel, het moet daarbij gaan om het testen van technieken in opkomst. De potentiële maatschappelijke meerwaarde van dergelijke technieken verantwoordt de afwijkingsmogelijkheid.

Voor aanvraag van de afwijking zal een nieuw addendum worden opgemaakt met het oog op het verkrijgen van de relevante informatie.

Artikel 4

Dit is de omzetting van artikel 15, zevende lid van de RIE. Het betreft de mogelijkheid tot afwijkingen tijdens een crisis als gevolg van buitengewone omstandigheden die leiden tot ernstige verstoring van of een tekort aan de energievoorziening, hulpbronnen, materialen of benodigdheden. Het toepassingsgebied wordt niet beperkt tot de ingedeelde inrichtingen of activiteiten die ook onder titel III van het VLAREM vallen. De afwijkingsmogelijkheid dient mogelijk te zijn voor alle ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

De afgelopen jaren zijn de Unie en haar lidstaten getroffen door uitzonderlijke crisissituaties, zoals de COVID-19-pandemie en de Russische aanvalsoorlog tegen Oekraïne. Die crises hebben plots en rechtstreeks gevolgen gehad voor de energievoorziening en de levering van vanuit maatschappelijk oogpunt kritieke hulpbronnen, materialen en uitrusting, met ernstige tekorten en verstoringen tot gevolg, waarop snel moet worden gereageerd. Indien zulke crises dergelijke reactie vereisen, kan het nodig zijn om emissiegrenswaarden en grenswaarden voor milieuprestaties vast te stellen die minder streng zijn dan de niveaus in de BBT-conclusies, teneinde de energieproductie of de productie van andere uitrusting van kritiek belang te handhaven of de continuïteit van de exploitatie van kritieke installaties mogelijk te maken. De noodzaak om minder strenge emissiegrenswaarden of grenswaarden voor milieuprestaties vast te stellen moet worden afgewogen tegen de noodzaak om het milieu en de menselijke gezondheid te beschermen en gelijke concurrentievoorwaarden alsook de integriteit van de interne markt te waarborgen. Bijgevolg mogen minder strenge grenswaarden alleen in laatste instantie worden vastgesteld, als alle maatregelen die leiden tot minder verontreiniging, zijn uitgeput. De exploitant moet ervoor zorgen dat er geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt door emissies van de installatie. Om toezicht te houden op de gevolgen voor het milieu en de volksgezondheid, moeten de emissies worden gemonitord. De Europese Commissie kan in de toekomst richtsnoeren verstrekken met betrekking tot de uitzonderlijke crisissituaties en de omstandigheden daarvan waarmee rekening kan worden gehouden.

Voor aanvraag van de afwijking zal een nieuw addendum worden opgemaakt met het oog op het verkrijgen van de relevante informatie.

Artikel 5

Artikel 6

Deze wijzigingen hebben betrekking op de omzetting van artikel 21, vijfde lid, d) van de RIE. Dit vergt een aanpassing aan artikel 1.4.1.1, 5° van titel II van het VLAREM (algemene evaluaties van GPBV-installaties) en aan artikel 1.4.6.1, tweede lid, 5° van titel II van het VLAREM (beoordelingscriteria voor de bijstelling van de milieuvoorwaarden als gevolg van een evaluatie).

Artikel 7

Dit betreft o.a. de omzetting van artikel 18, derde lid van de RIE. Er wordt geopteerd om dit niet louter toe te passen op GPBV-installaties, maar uit te breiden naar alle IIOA. Het is immers een uiting van het 'vervuiler betaalt'-principe, onderschreven door het Vlaams Regeerakkoord 2024-2029, en is wat het aspect lucht betreft noodzakelijk n.a.v. de verplichtingen in de Luchtkwaliteitsrichtlijn. In het kader van het luchtbeleid wordt dit principe als volgt geformuleerd: "*We versterken het principe 'de vervuiler betaalt' in het luchtbeleid, waarbij bedrijven die substantiële emissies veroorzaken bijdragen aan de monitoring en aanpak van luchtvervuiling.*" Deze beleidslijn is ook opgenomen in het Vlaams Luchtbeleidsplan 2030, dat stelt dat maatregelen gericht zijn op het verminderen van de impact van luchtverontreiniging op gezondheid en leefmilieu, en dat de verantwoordelijkheid voor monitoring en emissiebeheersing bij de veroorzaker ligt. De zinsnede in artikel 7 is een beleidsmatige concretisering van bestaande Vlaamse regelgeving en engagementen.

Opdat de overheid kan nagaan of de strengere voorwaarden die zijn opgelegd ingeval van problemen met de milieukwaliteitsnorm voldoende effect hebben, kan, als de uitgestoten vracht verontreinigende stoffen een kwantificeerbaar of meetbaar effect op het milieu heeft, er een monitoring worden voorzien van de concentratie van verontreinigende stoffen in het ontvangende milieu. De uitgestoten vracht aan verontreinigende stoffen van de installatie dient een kwantificeerbaar of meetbaar effect te hebben op het milieu. Dit wil zeggen dat de individuele bijdrage van de installatie meetbaar of kwantificeerbaar moet zijn in concentraties of deposities ten opzichte van aanwezige achtergrondconcentraties. Gelet op de expertise van VMM m.b.t. de luchtmonitoring wordt ervoor geopteerd om de luchtmetingen verplicht door hen te laten uitvoeren. De exploitant kan op heden reeds verplichtingen hebben op vlak van emissiemetingen. Kosten voor monitoring t.g.v. de activiteiten is dus niet nieuw. Daarnaast kan het voor een exploitant minder evident zijn om metingen uit te voeren op "derde" terreinen.

Er kan op heden geen gefixeerde kost voorspeld worden vermits dit afhankelijk is van diverse factoren, waaronder de scope van de meetopdracht en de te meten stof (meetstrategie, detectielimieten,...). Evenwel kan onderstaande transparantie en mate van voorspelbaarheid geboden worden.

De kosten voor monitoring worden opgesplitst in:

- opdrachten die via een overheidsopdracht worden uitbesteed aan private firma's, waarvoor een factuur wordt opgemaakt;
- opdrachten die door VMM zelf worden uitgevoerd, waarvoor een kostendekkende berekening wordt gemaakt op basis van marktconforme uurlonen en verbruiksgoederen.

Deze kosten zijn doorgaans lager dan wanneer de exploitanten zelf een geaccrediteerde en onafhankelijke meting laten uitvoeren. VMM beschikt immers over een toestandsmeetnet op

achtergrondlocaties en in stedelijke omgevingen, gefinancierd via eigen dotatie. Extra metingen in het kader van het “vervuiler betaalt”-principe worden hierin geïntegreerd, wat leidt tot een lagere prijs per meting dankzij volumevoordeel.

Een voorbeeld hiervan zijn de dioxine- en PCB-metingen in de shreddersector. Hiervoor werd een convenant opgesteld tussen de betrokken sectorfederatie, de VMM en de Vlaamse Regering. Door staalname en analyse te bundelen, worden de kosten beperkt. Op vraag van de bedrijven voert VMM de monitoring van de dioxine- en PCB-metingen voor hen uit. De analyses worden uitbesteed. De kostendeekkende prijs werd vastgelegd in samenwerkingscontracten. De aanpak m.b.t. de shredderbedrijven kan dienen als inspiratie, nl. een convenant en/of navolgende samenwerkingscontracten.

(zie ook de wijziging aan artikel 3.3.0.3, eerste lid, 3° van titel II van het VLAREM)

Artikel 8

Dit betreft de omzetting van artikel 30, vijfde lid en zesde lid, 3° alinea van de RIE. Zie ook de wijziging aan artikel 5.43.3.22 van titel II van het VLAREM.

Artikel 9

Zie artikel 2, 1°, d) m.b.t. de wijziging aan de definitie van betrokken publiek.

Artikel 10

Deze wijzigingen hebben betrekking op de omzetting van artikel 14, eerste lid, a), a)ter en b).

Artikel 14, 1, a) RIE luidt voortaan als volgt: *emissiegrenswaarden voor de verontreinigende stoffen van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 166/2006, en voor andere verontreinigende stoffen, die in significante hoeveelheden uit de betrokken installatie kunnen vrijkomen, gelet op hun aard, hun gevaarlijke eigenschappen en hun potentieel voor overdracht van verontreiniging tussen milieucompartimenten, rekening houdend met de variatie in de dynamiek van waterstroming in ontvangende waterlichamen*; Het oorspronkelijke punt werd destijds omgezet in artikel 3.3.0.2, 2° van titel II van het VLAREM. De wijzigingen uit de wijzigende richtlijn worden overeenkomstig overgenomen, nl. een verwijzing naar bijlage II van de PRTR-verordening, de gevaarlijke eigenschappen en het rekening houden met de variatie in de dynamiek van waterstroming in ontvangende waterlichamen.

Hoewel het begrip verontreinigende stoffen niet expliciet wordt gedefinieerd, blijkt uit de preambule dat onder verontreinigende stoffen in eerste instantie de stoffen van bijlage II bij Verordening (EG) nr. 166/2006 (PRTR-verordening) wordt begrepen. Het begrip wordt in diverse artikels gehanteerd.

Evenwel wordt in artikel 14, 1, a) van de RIE ook verwezen naar “andere” verontreinigende stoffen dan de verontreinigende stoffen van voormelde bijlage. De definitie van het begrip “verontreiniging” in artikel 3, 2° van de RIE luidt als volgt: *„verontreiniging”: de directe of indirecte inbreng door menselijke activiteiten van stoffen, trillingen, warmte, geluid of geur in lucht, water of bodem die de gezondheid van de mens of de milieukwaliteit kunnen aantasten, schade kunnen toebrengen aan materiële goederen, of de belevingswaarde van het milieu of ander rechtmatig milieugebruik kunnen aantasten of in de weg kunnen staan;”* Er kan aangenomen worden dat het begrip verontreinigende stoffen in de RIE ruimer is dan bijlage II PRTR-verordening.

[Voor de volledigheid: de PRTR-verordening wordt ingetrokken met ingang van 1 januari 2028, cf. artikel 20 van de IEPR. Verwijzingen naar de ingetrokken PRTR-verordening gelden als verwijzingen naar de nieuwe verordening en worden gelezen volgens de concordantietabel in bijlage III bij die verordening. De verwijzing naar bijlage II van de PRTR-verordening zal in de toekomst gelezen worden als een verwijzing naar bijlage II van de IEPR.]

Artikel 14, 1, b) RIE is licht gewijzigd, deze wijziging wordt in het oorspronkelijke omzettingsartikel van artikel 14, 1, b) RIE in titel II van het VLAREM overeenkomstig doorgevoerd.

Artikel 11

Dit betreft de omzetting van artikel 18, eerste lid van de RIE. Zie daarnaast ook de wijzigingen aan artikel 2.1.2 van titel II van het VLAREM en artikel 1.9 van titel III van het VLAREM. Dit is ruimer qua toepassingsgebied aangezien het niet enkel van toepassing is op GPBV-installaties. Onder het begrip milieukwaliteitsnorm worden niet louter de Europese milieukwaliteitsnormen begrepen. Het heeft betrekking op zowel de Vlaamse als Europese milieukwaliteitsnormen vermits dat een logische concretisering is van de bestaande Vlaamse regelgeving en aansluit bij de engagementen uit het Vlaamse regeerakkoord 2024-2029.

Artikel 12

1°: dit betreft de omzetting van artikel 70sexies, tweede en derde lid van de RIE.

2°: dit betreft de omzetting van artikel 7, tweede lid, artikel 8, derde en zesde lid, artikel 70 quinquies, tweede lid, en 70septies, derde lid van de RIE. De verplichting volgt o.a. uit de gemeenschappelijke bepalingen van de RIE en geldt bijgevolg in principe ook voor de andere hoofdstukken van de richtlijn. Paragraaf 3 van artikel 4.1.5.1 moet daarom gewijzigd worden om naast de wijzigingen naar aanleiding van de gewijzigde RIE, ook het toepassingsgebied in lijn te brengen met de richtlijn.

Artikel 13

Artikel 14

Dit is gelinkt aan de omzetting van artikel 14, eerste lid, d) van de RIE. Het toepassingsgebied van het milieujaarverslag (MJV) wordt bepaald in dit VLAREM-artikel. De nadere bepalingen zullen in een afzonderlijk initiatief nog verder op punt gesteld worden gelet op de verwevenheid met de verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006. Voorlopig wordt een eerste quick-win in lijn met de toekomstige grondigere wijzigingen van het (I)MJV bewerkstelligd.

Artikel 15

Onderafdeling 4.1.9.1. De milieucoördinator:

In de beleidsnota Omgeving en Natuur 2024-2029 werd het volgende opgenomen:

“We hervormen de VLAREL-erkenningen verder om de planlasten te verminderen en een gelijk speelveld te verzekeren zodat de betrokken personen en organisaties hun rol kunnen blijven opnemen in het omgevingsbeleid”.

In de beleids- en begrotingstoelichting 2025 werd het volgende gesteld: *“Ik onderzoek optimalisaties en administratieve vereenvoudigingen in de procedures rond de erkenningen leefmilieu. Met name*

onderzoek ik mogelijke alternatieven voor de erkenning als milieudeskundige in de discipline houders voor gassen of gevaarlijke stoffen. Ik herbekijk de verplichtingen inzake bedrijfsinterne milieuzorg inclusief de milieucoördinator, rekening houdende met de bepalingen van de RIE inzake milieubeheersystemen.”

Met dit voorstel wordt de erkenning van de milieucoördinator afgeschaft maar wordt de functie behouden en versterkt in het kader van de realisatie van de voorwaarden die opgenomen zijn in de RIE. Redenen tot afschaffing van de erkenning zijn (naast de beleidsnota):

- de beperkte meerwaarde van de erkenning;
- het wegwerken van het verschil in voorwaarden voor het aanstellen van een interne en een externe milieucoördinator;
- de huidige inzet voor toezicht op de erkenning of aanstelling van de milieucoördinator is zeer beperkt;
- er werden op heden geen klachten ontvangen m.b.t. het functioneren van een milieucoördinator, noch werden er erkenningen geschorst of opgeheven;
- een vereenvoudiging die geen negatieve milieueffecten heeft;
- het toeleggen op de kerntaken van het departement Omgeving.

Sinds 2 maart 2025 gebeurt de erkenning van de milieucoördinator op basis van de vereiste graad van het diploma en het vereiste getuigschrift van aanvullende vorming van de milieucoördinator. Het aantonen van 1 jaar praktische ervaring werd geschrapt. Een erkenning is vereist wanneer men aangesteld wenst te worden voor 2 of meer inrichtingen. Als interne (werknemer van de exploitant) milieucoördinator moet men niet erkend zijn maar moet men wel instemming vragen aan de overheid om meervoudig aangesteld te kunnen worden als interne milieucoördinator. Om aangesteld te kunnen worden als interne milieucoördinator moet men beschikken over het vereiste diploma of het vereiste aantal jaren ervaring én het vereiste getuigschrift aanvullende vorming milieucoördinator. Een niet-erkende milieucoördinator betaalt geen toezichtsretributie. Aangezien de voorwaarden om aangesteld of erkend te kunnen worden sinds 2 maart 2025 grotendeels dezelfde zijn én een erkenning nauwelijks een meerwaarde heeft, wordt de erkenning geschrapt en zijn enkel nog de aanstellingsvoorwaarden van toepassing (vereist diploma of jaren ervaring en vereist getuigschrift aanvullende vorming milieucoördinator). De erkenningsprocedure en de procedure tot instemming met de meervoudige aanstelling van de interne milieucoördinator kan daardoor geschrapt worden.

Artikel 4.1.9.2.1.: dit betreft het behoud van de functie en de verschillende niveaus van milieucoördinator.

Artikel 4.1.9.2.2. beschrijft de voorwaarden voor de aanstelling van een milieucoördinator.

§2: voor de aanstelling van een milieucoördinator die in de 5de kolom van de indelingslijst met de letter “A” wordt aangeduid, worden de kwalificaties gewijzigd. Het gaat voortaan om zowel welbepaalde masters als bachelors al dan niet in combinatie met drie of vijf jaar ervaring afhankelijk van het diploma.

Tevens wordt de gelijkwaardigheid van het getuigschrift aanvullende vorming milieucoördinator met de erkende beroepskwalificatie bevestigd.

De reeds bestaande afwijkingsregelingen blijven behouden en er wordt een bijkomende afwijking voorzien.

§3: voor de aanstelling van een milieucoördinator die in de 5de kolom van de indelingslijst met de letter "B" wordt aangeduid, worden de kwalificaties gewijzigd. Het gaat voortaan om zowel welbepaalde bachelors of diploma hoger beroepsonderwijs of secundair onderwijs al dan niet in combinatie met drie of vijf jaar ervaring afhankelijk van het diploma.

Ook hier wordt de gelijkwaardigheid van het getuigschrift aanvullende vorming milieucoördinator met de erkende beroepskwalificatie bevestigd.

De reeds bestaande afwijkingsregelingen blijven behouden en er wordt een bijkomende afwijking voorzien.

§4: behoeft geen bijkomende toelichting.

§5: de algemene erkenningsvoorwaarde omtrent het begaan van overtredingen in het kader van de uitoefening van de functie van milieucoördinator wordt hier overgenomen.

Tevens wordt een beperking opgelegd voor het uitoefenen van de functie van milieucoördinator voor overheidspersoneel.

§6: behoeft geen verdere toelichting.

§7: bevat de gebruikseisen die eerder aan de erkende milieucoördinatoren werden opgelegd.

§8: behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 4.1.9.2.3.§1.: de taken van de milieucoördinator worden uitgebreid met een punt 8° inzake het MBS in het kader van de omzetting van de RIE. Er wordt minstens een ondersteunende rol voorzien voor de milieucoördinator, de eindverantwoordelijkheid voor het MBS ligt bij de exploitant. De exploitant kan zelf kiezen hoe hij de opstelling en opvolging van het MBS regelt en welke personen hij naast de milieucoördinator betreft.

§2: behoeft geen verdere toelichting.

§3: logistieke aanpassing.

Artikel 4.1.9.2.4.§1: de mogelijke rol van de overheid met betrekking tot een interne onenigheid over de aanstelling van de milieucoördinator wordt geschrapt.

§2: de toezichtsbevoegdheid kan enkel opgenomen worden door de toezichthouder en niet meer door de afdeling Milieu, bevoegd voor de omgevingsvergunning.

§3: behoeft geen verdere toelichting.

Onderafdeling 4.1.9.3 Milieubeheersystemen

Artikel 4.1.9.3.1: in de indelingslijst worden de ingedeelde inrichtingen of activiteiten aangeduid die verplicht worden tot het beschikken over een MBS. De decretale milieuaudit wordt opgeheven en vervangen door een MBS dat meer op een internationaal systeem geschoeid is. Om de ingedeelde inrichtingen of activiteiten aan te duiden die over een MBS moeten beschikken, wordt de code M1 of M2 weergegeven bij de resp. inrichting of activiteit in de indelingslijst.

Het is mogelijk om over een MBS op bedrijfsniveau te beschikken, voor zover het gevraagde detailniveau van de IIOA eruit af te leiden valt.

De inrichtingen of activiteiten aangeduid met M1 in de zesde kolom van de indelingslijst betreffen de inrichtingen of activiteiten, vermeld in bijlage I van de IEPR, en beperkt zich dus niet tot de inrichtingen of activiteiten die onder het toepassingsgebied van artikel 14bis RIE vallen. De reden om het MBS breder te implementeren dan het toepassingsgebied van de RIE is de beleidskeuze om de bedrijven te capteren binnen de IEPR, waardoor 90% van de emissies van verontreinigende stoffen, vermeld in de IEPR, gecaptureerd zijn. In de praktijk betekent dit in Vlaanderen de ingedeelde inrichtingen of activiteiten met een GPBV-installatie en inrichtingen met een stookinstallatie tussen 20 en 50 MW (op heden de grote asfaltcentrales en 6 andere bedrijven). Gelet op de potentiële hinder en emissies van dergelijke inrichtingen worden ze mee in de scope opgenomen van M1. Hoewel landbouw ook vermeld wordt in bijlage I van de IEPR, is dit niet meegenomen bij M1 daar de voorwaarden voor landbouwinstallaties het voorwerp zijn van de zogenaamde UCOL (uniform conditions for operating rules in the livestock sector). De bepalingen in de UCOL zullen resulteren in Europese sectorale voorwaarden die omgezet zullen worden in Vlaamse regelgeving. Het eventuele MBS relevant voor de landbouwsector zal daar beschreven worden. De verwachting is dat de UCOL op 1 september 2026 op Europees niveau vastgesteld zullen worden waarna deze geïmplementeerd moeten worden in de lidstaten.

De inrichtingen of activiteiten aangeduid met M1 in de zesde kolom van de indelingslijst dienen uiterlijk op 1 juli 2027 over een MBS te beschikken.

De inrichtingen of activiteiten aangeduid met M2 in de zesde kolom van de indelingslijst betreffen de klasse 1 inrichtingen of activiteiten waarvoor een milieucoördinator is verplicht gesteld en die niet onder het toepassingsgebied van M1 vallen. Het is wenselijk om ook voor deze inrichtingen of activiteiten een MBS te verplichten omwille van de potentiële milieu-impact die verwacht wordt.

Het betreft op dit moment volgende aantallen:

- M1: ca. 750 bedrijven met GPBV-installaties, 11 asfaltcentrales en 6 andere bedrijven;
- M2: ca. 5633 op basis van extrapolatie: er zijn 11.000 klasse 1 bedrijven waarvan 6400 met milieucoördinator. Van die 6400 bedrijven zijn er ca. 750 GPBV en 5633 niet-GPBV.

Artikel 4.1.9.3.2.§1 en §2 beschrijft de minimale inhoud van een MBS en is hoofdzakelijk afgestemd op de vereisten van de RIE. De inventarisatie en bijhorende risicobeoordeling, substitutie of vermindering van het gebruik van de gevaarlijke chemische stoffen wordt niet in dit deel omgezet. Die verplichting geldt enkel voor het MBS voor GPBV-bedrijven (zie wijzigingsartikel 71).

Het is mogelijk om voor aspecten van het MBS te verwijzen naar documenten die ten gevolge van andere regelgeving reeds opgemaakt moeten worden.

Paragraaf 2 van het artikel verduidelijkt, cf. artikel 14bis RIE, dat de mate van gedetailleerdheid en formalisering van het MBS gerelateerd is aan de aard, omvang en de complexiteit van de IIOA en alle mogelijke milieueffecten ervan.

Artikel 4.1.9.3.3.: dit artikel vermeldt dat er een jaarlijkse (interne) evaluatie van het MBS gebeurt door de exploitant. Deze evaluatie gebeurt aan de hand van het jaarlijkse verslag van de milieucoördinator en heeft o.a. betrekking op volgende zaken:

- de milieuprestaties
- de processen die op milieubescherming gericht zijn
- de mate van overeenstemming met het milieubeleid en het milieuprogramma van de ingedeelde inrichting of activiteit, inclusief de naleving van de milieuwetgeving

Voor inrichtingen of activiteiten aangeduid met M1 in de zesde kolom van de indelingslijst moet dit voor het eerst uiterlijk in 2028 gebeuren. Voor inrichtingen of activiteiten aangeduid met M2 in de zesde kolom van de indelingslijst moet dit voor het eerst uiterlijk in 2029 gebeuren.

Artikel 4.1.9.3.4.§1: deze paragraaf vermeldt dat het MBS van een inrichting of activiteit die in de zesde kolom van de indelingslijst met de code M1 is aangeduid, ten minste driejaarlijks en voor het eerst uiterlijk op 1 juli 2027 onderworpen wordt aan een externe audit. Voor exploitanten met al een MBS in voege (ISO14000 of EMAS) mag de eventuele bestaande driejarige cyclus behouden blijven.

§2: deze paragraaf vermeldt de voorwaarden waaraan de externe audit moet voldoen.

Artikel 4.1.9.3.5.: dit artikel vermeldt dat verplichte rapporteringen met betrekking tot de vorderingen bij de verwezenlijking van de milieubeleidsdoelstellingen jaarlijks in het milieuverslag gebeuren.

Onderafdeling 4.1.9.4 EMAS-registratie

Artikelen 4.1.9.4.1. en 4.1.9.4.2. vermelden de regelingen die getroffen werden inzake de uitvoering van de EMAS-verordening.

Onderafdeling 4.1.9.5. De rol van het comité voor preventie en bescherming op het werk

Artikel 4.1.9.5.1.§1, §2 en §3 beschrijft de rol van het comité voor preventie en bescherming op het werk met betrekking tot milieu. Een aantal punten werden opgeheven vermits dit een herhaling is van de inhoud van artikel 4.1.9.2.4. Dit moet legistiek vermeden worden. In geval een van beide bepalingen zou wijzigingen en de andere niet is de rechtszekerheid immers in gevaar.

Artikel 16

Dit betreft de omzetting van artikel 7, tweede lid van de RIE. In geval van nadelige beïnvloeding van een lozing naar infrastructuur voor afvalwater, meldt de exploitant dit aan AQUAFIN. In geval een nadelige impact op de productie van drinkwater, dan meldt de exploitant dit aan de drinkwaterproducent(en).

In geval van grensoverschrijdende effecten zijn er ook afspraken bij de waterloopbeheerders VMM en De Vlaamse Waterweg bij de resp. grensoverschrijdende beheerders. Info naar aanleiding van toezichtsoverdrachten kan ook bij deze actoren terecht komen.

Artikel 17

Dit betreft de omzetting van artikel 15, eerste lid van de RIE. Het toepassingsgebied wordt niet louter beperkt tot de GPBV-installaties.

Artikel 18

Dit betreft de integratie van de verplichtingen opgenomen in artikel 4.1.8.1, §1, 5° en 4.1.8.1, §3bis en afdeling 4.1.4 van titel II van het VLAREM op de juiste locatie, namelijk bij de bepalingen inzake stofemissies. Dit verduidelijkt aan de exploitanten die onder deze toepassing vallen wat er verwacht wordt.

Artikel 19

Dit betreft een wijziging naar aanleiding van de wijzigingen aan de indelingslijst verderop in het besluit. Het is gelinkt aan de schrapping van rubriek 7.3 aangezien die inrichtingen of activiteiten al

ondervangen zijn door rubriek 1.1. Bijgevolg is het cf. de logische opbouw van titel II van het VLAREM gewenst om de sectorale voorwaarden van de voormalige rubriek 7.3 over te hevelen naar de sectorale voorwaarden voor rubriek 1.1, zijnde artikel 5.1.0.1.

Artikel 20

Dit betreft de omzetting van artikel 42, eerste lid, tweede alinea van de RIE.

Artikel 21

Dit betreft de omzetting van artikel 48, eerste lid van de RIE.

Artikel 22

Zie artikel 2, 1°, d) m.b.t. de wijziging aan de definitie van betrokken publiek.

Artikel 23 tot en met 34

Dit betreffen wijzigingen naar aanleiding van de wijzigingen aan de indelingslijst verderop in het besluit. Er worden o.a. rubrieken opgeheven, waar in de sectorale voorwaarden naar verwezen wordt. Die verwijzingen dienen aangepast te worden.

Artikel 35

Dit betreft de omzetting van artikel 42, eerste lid, tweede alinea van de RIE. Zie ook wijzigingsartikel 20.

Artikel 36

Dit betreft de omzetting van artikel 30, vijfde lid van de RIE. Zie ook wijzigingsartikel 8.

Artikel 37

Dit betreft een kleine wijziging en verduidelijking gelinkt aan bijlage V, deel 3 van de RIE.

Artikel 38

Dit betreffen wijzigingen naar aanleiding van de wijzigingen aan de indelingslijst verderop in het besluit. Er worden o.a. rubrieken opgeheven, waar in de sectorale voorwaarden naar verwezen wordt. Die verwijzingen dienen aangepast te worden.

Artikel 39

Dit betreft de omzetting van artikel 63, tweede lid van de RIE.

Artikel 40

Dit betreffen wijzigingen aan de inleidende tekst bij de indelingslijst, meer bepaald aan het deel met verklaringen van gebruikte symbolen.

De verklaringen van symbolen inzake de milieuaudit worden vervangen door verklaringen van symbolen inzake het MBS. Dit omwille van de vervanging van de decretale milieuaudit door een MBS (zie de toelichting bij wijzigingsartikel 15).

De verklaringen met betrekking tot kolom 7 inzake het jaarverslag worden geschrapt aangezien deze kolom overbodig wordt door aanpassingen aan het IMJV. (zie ook de toelichting bij

wijzigingsartikels 13 en 14). De kolom jaarverslag in de indelingslijst zal immers niet langer gebruikt worden om de IMJV-plichtige inrichtingen of activiteiten aan te duiden.

Artikel 41

Dit betreffen wijzigingen aan de indelingslijst, nl.:

- Toevoegen van nieuwe GPBV-activiteiten (= bijlage I RIE): indien relevant werden extra inrichtingen of activiteiten opgenomen lager dan RIE-drempel (sommige bestaan reeds, maar minder expliciet onder een andere rubriek):
 - Rubriek 12.6 inzake de fabricage van batterijen
 - Rubriek 16.1 inzake de productie van waterstof door elektrolyse
 - Rubriek 18.8 inzake winning van ertsen op industriële schaal
 - Rubriek 29.2.1, 2° inzake koudwalsen
- Aanpassingen aan bestaande GPBV-activiteiten (= bijlage I RIE):
 - Rubriek 2.4.3, a), 1° en b), 1°
 - Rubriek 29.5.1 inzake smederijen
 - Rubriek 45.16
- Aanpassingen n.a.v. de verordening (EU) 2024/1244 van het Europees Parlement en de Raad van 24 april 2024 betreffende de rapportage van milieugegevens van industriële installaties, tot oprichting van een portaal voor industriële emissies en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 166/2006: schrappen PRTR-rubrieken (rubrieken 2.3.9; 3.6, 6 en 19.4, 3°) én aanpassen drempels rubriek aquacultuur (rubriek 62.1);
 - Rubriek 2.3.9: de IEPR verwijst in bijlage I voortaan naar bijlage I van de gewijzigde RIE. De rubriek van de RIE wordt gecapteerd via de rubriek 2.4.3 en omvat al o.a. de activiteiten die voorheen ook in rubriek 2.3.9 vermeld waren.
 - Rubriek 3.6.6: de rubriek 3.6.3 is relevant voor deze activiteiten;
 - Rubriek 19.4, 3°: de rubriek wordt gealigneerd met de RIE.
- Schrappen van rubrieken die louter letterlijk verwijzen naar MER-plichtige activiteiten maar die reeds vervat zitten onder andere vergunningsplichtige inrichtingen of activiteiten van de indelingslijst. Volgende rubrieken worden opgeheven:
 - Rubriek 1.4: zit vervat in rubriek 6.4 en 17. Aan de huidige rubriek zijn geen sectorale voorwaarden gekoppeld. De bijhorende letters in de kolom van rubriek 1.4 worden ook ondervangen in de andere rubrieken.
 - Rubriek 5.4: zit vervat in rubriek 5.1 en 5.5.
 - Rubriek 6.3: zit vervat in rubriek 6.2, 6.4, 3° en 48. De inrichtingen of activiteiten van rubriek 19.6 worden uitgezonderd van het toepassingsgebied van rubriek 6.2, maar de rubriek 19.6 is niet relevant ter vervanging van de rubriek 6.3 vermits de rubriek 19.6 betrekking heeft op hout. De VLAREBO-letter onder rubriek 6.2 verplicht een onderzoek om de twintig jaar i.p.v. om de tien jaar voor de op te heffen rubriek. Dit is evenwel verantwoord vermits het bovengrondse opslag betreft en het risico op bodemverontreiniging kleiner is dan bij ondergrondse opslag. Het gaat bovendien om een periodieke controle en niet om een voorwaarde die impact heeft op het

continu beheersen van het exploitatierisico. Er kan een analogie gemaakt worden met rubriek 17.3.5.3.3°,b waar ook de VLAREBO-rubriek A voor geldt. Dergelijke opslag van rubriek 17 heeft echter in theorie een groter risico vermits het vlampunt van rubriek 6.3 hoger ligt. Het zou onlogisch zijn om een strengere VLAREBO-rubriek te hanteren.

- Rubriek 7.2: zit vervat in rubriek 7.11.
- Rubriek 7.3: zit vervat in rubriek 7.11, 1°, 20.1.2 en 16.1.
- Rubriek 7.4: zit vervat in rubriek 7.11, 1°, b), c), d) of f). Gelet op de geproduceerde chemicaliën is de biologische of chemische omzetting waarvan sprake in 7.11 (i.t.t. 7.4) de enige mogelijke omzetting. Indien dat niet het geval zou zijn, is er nog steeds rubriek 7.1
- Rubriek 7.5: zit vervat in rubriek 7.11, 2°, a).
- Rubriek 7.6: zit vervat in rubriek 7.11, 1°, b) of 7.11, 2°, e) en d) Gelet op de geproduceerde chemicaliën is de biologische of chemische omzetting waarvan sprake in 7.11 (i.t.t. 7.6) de enige mogelijke omzetting. Indien dat niet het geval zou zijn, is er nog steeds rubriek 7.1
- Rubriek 7.7: zit vervat in rubriek 7.11, 2°, a). Gelet op de geproduceerde chemicaliën is de biologische of chemische omzetting waarvan sprake in 7.11 (i.t.t. 7.7) de enige mogelijke omzetting.
- Rubriek 7.8: zit vervat in rubriek 7.11, 2°, a). Gelet op de geproduceerde chemicaliën is de biologische of chemische omzetting waarvan sprake in 7.11 (i.t.t. 7.8) de enige mogelijke omzetting.
- Rubriek 7.9: zit vervat in rubriek 7.11, 2°, d). Gelet op de geproduceerde chemicaliën is de biologische of chemische omzetting waarvan sprake in 7.11 (i.t.t. 7.9) de enige mogelijke omzetting. Indien dat niet het geval zou zijn, is er nog steeds rubriek 7.1.
- Rubriek 7.10: zit vervat in rubriek 7.11, 1°, h). De op te heffen rubriek beperkt zich tevens tot chemische omzetting.
- Rubriek 7.12: zit vervat in rubriek 7.11. Gelet op de geproduceerde chemicaliën is de biologische of chemische omzetting waarvan sprake in 7.11 (i.t.t. 7.12) de enige mogelijke omzetting. Indien dat niet het geval zou zijn, is er nog steeds rubriek 7.1
- Rubriek 10.3: zit vervat in rubriek 10.1, 3°.
- Rubriek 19.7: zit vervat in rubriek 19.2, 3° en 19.9.
- Rubriek 20.1.6, 2°: zit vervat in rubriek 20.1.6, 1°, c). Wanneer er vier windturbines geplaatst werden, bereikten deze steeds de klasse 1-drempel van de te behouden subrubriek. Er is bijgevolg geen declassering.
- Rubriek 20.2.6: zit vervat in rubriek 20.2.2, 2°. Staalfabrieken cf. rubriek 20.2.6 produceren realistisch gezien steeds boven de drempel van 20.2.2, 2°. Er is dus geen declassering.
- Rubriek 20.2.7: zit vervat in rubriek 20.2.3, 3°. Dergelijke activiteiten van de op te heffen rubriek produceren realistisch gezien steeds boven de drempel van 20.2.3, 3°. Er is dus geen declassering.
- Rubriek 20.3.4, 2°: zit vervat in rubriek 20.3.4, 1°. Dergelijke activiteiten van de op te heffen rubriek produceren realistisch gezien steeds boven de drempel van 20.3.4, 1, b)°. Er is dus geen declassering.
- Rubriek 23.1.2°: zit vervat in rubriek 20.3.3, 3°, 20.3.4 en 23.1, 1°, c). Vermits de activiteiten of inrichtingen steeds gevat zijn door rubriek 23.1, 1°, c) blijven de sectorale voorwaarden van toepassing.
- Rubriek 25.1.3: zit vervat in rubriek 25.1.1

- Rubriek 29.5.9: zit vervat in rubriek 29.2.1, 29.5.1, 29.5.2 en 29.5.6, a).
- Rubriek 36.3, 2°: zit vervat in rubriek 36.1 en 36.3.1. In de op te heffen rubriek was er sprake van zowel vervaardiging als behandeling. Met louter de behandeling van elastomeren is er minder hinder of risico waardoor een klasse 1 niet vereist is cf. rubriek 36.3.1. De vervaardiging omhelst meer hinder of risico en rubriek 36.1 omvat daarom wel een klasse 1. Er is dan ook geen verlaging van het beschermingsniveau vermits er voordien sprake was van een klasse 1 voor een combinatie van vervaardigen en behandelen. Er is geen wijziging van toepasselijke sectorale voorwaarden.
- Rubriek 41.11: zit vervat in rubriek 7.11, 1°, h) en 41.9. De productie van celstof gebeurt steeds aan de hand van chemische productie. De rubriek 41.9, 3° blijft tevens relevant voor de productie van viscose of voor de productie en de bewerking van celstof. De toepasselijke voorwaarden wijzigen hierdoor niet, noch is er een declassering.
- Rubriek 45.1, e): zit vervat in rubriek 45.1, d)
- Rubriek 45.17: zit vervat in o.a. rubriek 45.3, 3°, 45.4, c), 3°, 45.6, b) en 45.16.
- Rubriek 53.9: zit vervat in rubriek 53.11. Dit omvat geen declassering. De toepasselijke voorwaarden wijzigen hierdoor niet.
- Vereenvoudigen van bepaalde rubrieken (rubrieken 2, 7 en 20)
 - Rubriek 7.1 wordt vereenvoudigd, vermits die inrichtingen of activiteiten ook onder 7.11 gevat zijn. Hoewel 7.11 enkel fabricage omvat en 7.1 productie of behandeling, is dit louter een tekstueel verschil vermits de vereenvoudiging betrekking heeft op de fysische activiteiten (behandeling) die gepaard gaan met productie;
 - Rubriek 20.4 wordt opgeheven, vermits deze vervat zitten in de rubriek 7.11.1 voor organische producten en de rubriek 7.11.2 voor anorganische producten.
 - Rubriek 20.5 wordt opgeheven vermits dit vervat zit in de rubriek 33.1. De term papierpulp van rubriek 33.1 dekt de term papierpap van rubriek 20.5 af. Dit heeft geen impact op de na te leven voorwaarden.
- Aanpassen kolom 'audit' in het kader van milieubeheer en het toevoegen van de codes M1 en M2 in de indelingslijst;
- Toevoegen letters M en E in de 4° kolom in het kader van artikel 14, eerste lid, a) van de RIE;
- Schrappen kolom Jaarverslag: door de aanpassingen inzake het IMJV is deze kolom overbodig.

De voormelde wijzigingen aan de indelingslijst hebben geen achteruitgang van het beschermingsniveau tot gevolg. Er is geen declassering of versoepeling van voorwaarden en/of waar nodig werd dit expliciet geduid.

Artikel 42

Bijlage 1.1.2 bij titel II van het VLAREM wordt opgeheven gelet op artikel 14, eerste lid, a) van de RIE.

Artikel 43

Dit betreft de omzetting van artikel 70, quinquies, tweede lid en artikel 70septies, tweede lid van de RIE.

Artikel 44

Dit betreffen wijzigingen naar aanleiding van de wijzigingen aan de indelingslijst.

Artikel 45

Er wordt een bijlage toegevoegd m.b.t. studierichtingen inzake de milieucoördinator.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikel 46

Artikel 47

Dit betreft de omzetting van artikel 7, tweede lid van de RIE. Zie ook dienaangaande de wijzigingen aan artikel 4.1.5.1, paragraaf 3 en artikel 4.1.12.2, paragraaf 3.

Artikel 48

Artikel 49

Artikel 50

Dit betreffen wijzigingen aan de bijlagen bij het Milieuhandhavingsbesluit n.a.v. de wijzigingen aan de inhoudelijke artikels in dit wijzigingsbesluit.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake erkenningen met betrekking tot het leefmilieu (VLAREL)

Artikel 51 t.e.m. 64

Zie het eerdere wijzigingsartikel (artikel 15) m.b.t. de aanpassingen inzake bedrijfsinterne milieuzorg.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van titel III van het VLAREM van 16 mei 2014

Artikel 65

Dit betreft de omzetting van artikel 15, vijfde lid, artikel 16, vierde lid en bijlage II van de RIE. Zie tevens de wijzigingen aan artikel 1.9 van titel III van het VLAREM.

De bepaling dat bij iedere toetsing cfr. artikel 21 van de RIE ook de reeds verleende afwijkingen opnieuw moesten worden beoordeeld stond al in de RIE en was omgezet via het vijfde lid van artikel 1.4.1.1 van titel II van het VLAREM. Nu wordt dit aangevuld met een verplichting voor de bevoegde autoriteit om deze afwijking opnieuw te beoordelen iedere vier jaar. Hiervoor wordt een nieuw lid toegevoegd in artikel 1.4 van titel III van het VLAREM dat stelt dat de afwijking wordt verleend voor een bepaalde duur van maximaal vier jaar.

Het derde lid van artikel 1.4 wordt geschrapt gezien dit niet moet worden bepaald in VLAREM maar in het Omgevingsvergunningenbesluit.

Het vierde lid van artikel 1.4 wordt geschrapt gezien de inhoud van een aanvraag tot afwijking niet moet worden bepaald in VLAREM maar in de aanvraagformulieren.

Het vijfde lid van artikel 1.4 wordt eveneens geschrapt gezien dit niet moet worden bepaald in VLAREM maar in het Omgevingsvergunningenbesluit.

Zie tevens de wijzigingen aan het Omgevingsvergunningendecreet en Omgevingsvergunningenbesluit n.a.v. de modulaire omgevingsvergunningsprocedure.

Artikel 66

Dit betreft de omzetting van artikel 14, eerste lid, a)bis, a)ter, b)ter, h), artikel 15, vierde lid en artikel 27quater van de RIE.

Er wordt naar omzetting in VLAREM toe geen onderscheid gemaakt tussen a) en b). Er worden enkel milieuprestatiegrenswaarden vermeld. Cfr. artikel 15, vierde lid, moet er namelijk niet geanalyseerd worden of het haalbaar is om aan het strengste uiterste van de met BBT geassocieerde milieuprestatieniveaus te voldoen (i.t.t. artikel 15, derde lid RIE). Er moet wel binnen de range vergund worden. Voor zowel afval als alle andere hulpbronnen, inclusief water (dus de punten a) en b)) komt dit neer op het opleggen van de bovengrens als grenswaarde. De term 'grenswaarde' wordt hierbij gebruikt, gezien het eerste lid van dit artikel de term "bindend" hanteert. Gezien de beperkte beschikbare data en info over dergelijke parameters (waterverbruik, grondstoffenverbruik,...) is het niet mogelijk om:

- binnen dit bereik een grenswaarde voor milieuprestaties met betrekking tot water vast te leggen;
- binnen dit bereik een "indicatieve" milieuprestatieniveau met betrekking tot afval en andere hulpbronnen dan water vast te leggen.

Vandaar dat dit neerkomt op het opleggen van de bovengrens van deze bindende bereiken, dus een milieuprestatiegrenswaarde.

Deze bepaling wordt via een nieuw punt onder artikel 1.8 van titel III van het VLAREM omgezet en dit cfr. gelijkaardige bepalingen m.b.t. vergunningsvoorwaarden en emissiegrenswaarden die reeds werden omgezet via respectievelijk artikel 3.3.0.2 en 3.3.0.3 van titel II van het VLAREM en artikel 1.8 en 1.9 van titel III van het VLAREM.

Wat het nieuwe punt 6° betreft, de vroegere bepaling was omgezet via het eerste lid van artikel 3.3.0.2, 9° van titel II van het VLAREM, maar gezien de toevoeging enkel betrekking heeft op GPBV-installaties, wordt dit toegevoegd als een nieuw punt 6° aan artikel 1.8 van titel III van het VLAREM.

Wat het nieuwe punt 7° betreft, deze bepaling heeft betrekking op het vaststellen van emissiegrenswaarden en milieuprestatiewaarden voor technieken in opkomst. Hiervoor worden twee bijkomende punten voorzien onder artikel 1.8 van titel III van het VLAREM.

Wat het nieuwe punt 8° betreft, artikel 14, 1, a)ter) RIE is nieuw en luidt als volgt: *passende voorschriften voor de beoordeling van de noodzaak van het voorkomen of verminderen van de emissies van stoffen die voldoen aan de criteria van artikel 57 of stoffen die onder de in bijlage XVII bij Verordening (EG) nr. 1907/2006 bedoelde beperkingen vallen.* Deze maatregel wordt via dit punt omgezet.

Artikel 67

Dit betreft de omzetting van artikel 14, vijfde lid, artikel 15, derde en vijfde lid en artikel 27ter van de RIE.

Het artikel 14, vijfde lid van de RIE, in het verleden omgezet via artikel 1.9, 3° van titel III van het VLAREM, wijzigt niet. Maar gezien in dit artikel verwezen wordt naar artikel 15 RIE en dit artikel 15 RIE wel wijzigt, moet dit artikel 1.9, 3° van titel III van het VLAREM aangepast worden.

Wat de omzetting van artikel 15, derde lid betreft: dit omhelst een aanpassing aan artikel 1.9, 5° van titel III van het VLAREM. De “oude bepaling” artikel 15, derde lid RIE was ook al omgezet via dit artikel 1.9, 5°. Er wordt evenwel een overgangsbepaling voorzien in het nieuwe artikel 1.14 van titel III van het VLAREM.

De individuele afwijkmogelijkheid ter omzetting van het oude artikel 15, vijfde lid van de RIE zat vervat in artikel 1.9, punt 6° van titel III van het VLAREM. Het is echter opportuun om deze afwijkmogelijkheid toepasbaar te maken op alle ingedeelde inrichtingen en activiteiten (zie het nieuwe artikel 1.2.2 van titel II van het VLAREM).

Artikel 68

Wat het nieuwe artikel 1.12 betreft, dit is ter omzetting van artikel 15, zesde lid van de RIE. Deze bepaling heeft betrekking op een afwijkmogelijkheid van de met de beste beschikbare technieken geassocieerde prestatieniveaus zoals vastgelegd in de BBT-conclusies. Dus een afwijking van het nieuwe artikel 1.8, 4° van titel III van het VLAREM. De eerste alinea van artikel 15, zesde lid van de RIE wordt omgezet via dit nieuwe art 1.12, gelijkaardig aan het reeds bestaande artikel 1.4 van titel III van het VLAREM.

Wat het nieuwe artikel 1.13 betreft, dit is ter omzetting van artikel 27quater en 27sexies van de RIE. Artikel 1.13 voorziet expliciet in de vierjarige termijn uit artikel 21, derde lid van de RIE om te voldoen aan de BBT-conclusies van de hoofdactiviteit. Dit was nog niet algemeen opgenomen in VLAREM. Dit werd telkens opgenomen bij de overeenkomstige sectorale voorwaarden van titel III van het VLAREM ter omzetting van de concrete Europese BBT-conclusies.

Paragraaf 2 bevat een afwijkende termijn voor technieken in opkomst wat betreft de emissiegrenswaarden van artikel 1.8, 7°, a).

Paragraaf 3 en 4 bieden de mogelijkheid om enerzijds een afwijkende termijn te verkrijgen naar aanleiding van een ingrijpende industriële transformatie, maar anderzijds ook de mogelijkheid om bij sluiting en vervanging van een installatie door een nieuwe installatie ontheffing te verkrijgen van de verplichting om de milieuvoorwaarden bij te stellen binnen de vier jaar cf. artikel 1.4.6.1, tweede lid, 1° van titel II van het VLAREM.

Artikel 1.14 voorziet in de overgangsbepaling voor installaties wat artikel 1.9, 5° betreft.

Artikel 69

Dit betreft de gedeeltelijke omzetting van artikel 11 van de RIE.

Artikel 70

Dit betreft de gedeeltelijke omzetting van artikel 16, vierde lid van de RIE.

Artikel 71

Dit betreft de gedeeltelijke omzetting van artikel 14bis en 27quinquies van de RIE.

Hoofdstuk 2.4 heeft betrekking op de bijkomende vereisten voor het MBS voor GPBV-installaties, nl. een inventaris van de gevaarlijke chemische stoffen die opgesteld moet worden en indien vereist het transformatieplan.

Artikel 14bis, 2, d) RIE stelt dat het MBS minstens volgende bevat: (...) *een inventarisatie van de gevaarlijke chemische stoffen die in de installatie aanwezig zijn of daaruit worden uitgestoten als zodanig, als bestanddeel van andere stoffen of als onderdeel van mengsels, met bijzondere aandacht voor de stoffen die voldoen aan de criteria van artikel 57 van Verordening (EG) nr. 1907/2006 en stoffen die onder de in bijlage XVII bij Verordening (EG) nr. 1907/2006 bedoelde beperkingen vallen, en een risicobeoordeling van de gevolgen van die stoffen voor de menselijke gezondheid en voor het milieu, alsmede een analyse van de mogelijkheden om ze door veiliger alternatieven te vervangen of het gebruik of de emissies ervan te verminderen*. In de Engelstalige versie van de richtlijn wordt dit verwoord als “*a chemicals inventory of the hazardous substances*”.

Het begrip “gevaarlijke stoffen” wordt gedefinieerd in artikel 3 van de RIE en verwijst naar de CLP-verordening. Titel II van het VLAREM definieert het begrip gevaarlijke stoffen driemaal, maar voor de GPBV-installaties is het uiteraard de definitie onder geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (GPBV) die relevant is en overeenstemt met de definitie in de RIE:

“gevaarlijke stoffen: stoffen of mengsels als vermeld in artikel 3 van verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006, met toepassing van artikel 3.3.0.2, 12°, van dit besluit, en ter uitvoering van de voormelde verordening (EG) nr. 1272/2008;”

Hoofdstuk 2.5 heeft betrekking op de industriële transformatie. Het hoofdstuk beschrijft welke GPBV-installaties tegen wanneer een transformatieplan moeten opstellen.

Om de doelstellingen van de Unie inzake een schone, circulaire en klimaatneutrale economie tegen 2050 te bereiken, is een grondige transformatie van de economie van de Unie nodig. In samenhang met het achtste milieuactieprogramma moeten exploitanten van installaties die onder Richtlijn 2010/75/EU vallen, derhalve worden verplicht om in hun milieubeheersystemen een transformatieplan op te nemen. Dergelijke transformatieplannen zullen ook een aanvulling vormen op de eisen inzake duurzaamheidsrapportering door ondernemingen krachtens Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad, door een middel te bieden voor de uitvoering van deze eisen op installatieniveau. De eerste prioriteit moet de transformatie van de in bijlage I bij de RIE genoemde energie-intensieve activiteiten zijn. Daarom moeten de exploitanten van energie-intensieve installaties uiterlijk tegen 30 juni 2030 transformatieplannen opstellen. Exploitanten van installaties die andere in bijlage I bij de RIE genoemde activiteiten verrichten, moeten transformatieplannen opstellen in het kader van de toetsing en bijstelling van vergunningen na de bekendmaking van na 1 januari 2030 gepubliceerde besluiten over BBT-conclusies. Exploitanten mogen één transformatieplan opstellen dat geldt voor alle installaties waarover zij in een lidstaat zeggenschap hebben, en wanneer elementen van de transformatieplannen reeds in andere documenten zijn ontwikkeld en aan de vereisten van Richtlijn 2010/75/EU voldoen, moeten exploitanten in het transformatieplan kunnen verwijzen naar de desbetreffende documenten. Hoewel de transformatieplannen indicatieve documenten moeten blijven die onder de verantwoordelijkheid van de exploitanten worden opgesteld, moet de door de exploitanten in het kader van hun milieubeheersystemen ingeschakelde

conformiteitsbeoordelingsinstantie of milieuverificateur nagaan of zij de op grond van een door de Commissie vast te stellen gedelegeerde handeling vereiste minimuminformatie bevatten, en moeten de exploitanten de transformatieplannen openbaar maken via het milieubeheersysteem. De elementen van het milieubeheersysteem die openbaar gemaakt moeten worden, dienen evenwel nog nader bepaald te worden via een uitvoeringshandeling van de Europese Commissie uiterlijk 31 december 2025. Art. 14bis, vierde lid RIE bepaalt dat informatie kan worden geanonimiseerd of indien dat niet mogelijk is, achterwege worden gelaten bij publicatie op het internet, indien de openbaarmaking van de informatie een van de in artikel 4, lid 2, punten a) tot en met h), van Richtlijn 2003/4/EG genoemde belangen zou schaden. De aspecten m.b.t. openbaarmaking zullen internrechtelijk vorm gegeven kunnen worden zodra de voormelde uitvoeringshandeling gekend is.

Artikel 72

Gelet op de wijzigingen aan bijlage I bij de RIE, worden gelijkaardige wijzigingen aan bijlage 1 bij titel III van het VLAREM doorgevoerd.

Artikel 73

Er dient een nieuwe bijlage toegevoegd te worden naar aanleiding van de beginselen die in acht moeten worden genomen bij het toestaan van een afwijking cf. het gewijzigde artikel 1.4 van titel III van het VLAREM (zie bijlage II bij de gewijzigde RIE). De huidige bijlage 2 bij titel III van het VLAREM mag bovendien opgeheven worden. Artikel 15, vijfde lid, derde alinea van de RIE werd destijds omgezet door middel van een volledig letterlijke overname van deze bijlage uit de RIE als een nieuwe bijlage 2 bij titel III van het VLAREM. Echter, de betreffende bijlagen werden indertijd ook geïmplementeerd in titel II van het VLAREM (zie o.a. hoofdstuk 5.2.3bis, afdeling 5.7.2, hoofdstuk 5.43 en hoofdstuk 5.59). Door dit gegeven en door het feit dat in artikel 1.4 van titel III van het VLAREM m.b.t. bovenstaande afwijkingsmogelijkheid werd opgelegd dat de emissiegrenswaarden niet hoger mogen zijn dan de desbetreffende emissiegrenswaarden in titel II van het VLAREM, voor zover er geen afwijkingsmogelijkheid van titel II van het VLAREM is voorzien (voor de betreffende hoofdstukken in VLAREM kunnen er geen afwijkingsmogelijkheden worden voorzien gezien dit de omzetting betreft van een Europese richtlijn) kan er geoordeeld worden dat dit voldoende is als vangnet en dat de bijlage 2 bij titel III van het VLAREM dus overbodig is. Om die reden wordt de bijlage 2 bij titel III van het VLAREM vervangen door de nieuwe bijlage 2 bij dit besluit m.b.t. de beginselen die in acht moeten worden genomen bij het toestaan van een afwijking.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Artikel 74

Dit artikel bevat de gebruikelijke overgangsbepaling naar aanleiding van reeds ingediende aanvragen voor de inwerkingtreding van de gewijzigde indelingslijst.

Artikel 75

De inwerkingtreding van het wijzigingsbesluit wordt afgestemd op de uiterlijke omzettingstermijn van de gewijzigde RIE.

Artikel 76

Dit artikel heeft geen verdere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Matthias DIEPENDAELE

De Vlaamse minister van Omgeving en Landbouw,

Jo BROUNS